

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานในการวิจัย

1. หลังจากให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม จะมีประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม
2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มจะมีประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 48 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน
2. การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบทดลอง โดยมีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 แบบสำรวจการสื่อสารระหว่างบุคคล ของ ดร.มิลลาต เจ เบียงเวอญู (Bienvenu 1974 : 97 -- 111) ซึ่งผู้วิจัยแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทย
 - 3.2 กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ทำแบบสำรวจการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นการทดสอบก่อนการทดลอง (Pertest)

4.2 กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม เพื่อพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสลับกันเข้าดำเนินการทั้งหมด 15 ครั้ง มีระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรม 15 สัปดาห์ และกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวของโรงเรียนมีระยะเวลาเท่ากัน โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสลับกันเข้าดำเนินการตามกิจกรรมที่ฝ่ายแนะแนวจัดขึ้น

4.3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบสำรวจการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

4.4 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนคำตอบจากแบบสำรวจการสื่อสารระหว่างบุคคล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสำรวจการสื่อสารระหว่างบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้จากครั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลองมาทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยใช้ค่าสถิติแบบที (t - test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังการวิจัยกลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่ากลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และนำไปใช้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น เช่น นักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลของคนใน ระดับอายุที่ต่างกัน

2. ควรทดลองใช้รูปแบบของกลุ่มในลักษณะอื่น ๆ เช่น การใช้เพื่อนผู้ให้การ ช่วยเหลือในกลุ่ม (Peer group counseling) เพื่อพัฒนาการสื่อสารระหว่างบุคคลของ นักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย